

ฉบับประจำเดือนมกราคม 2564

ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง
กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (อว.)

วิทยไมตรีไทย-จีน

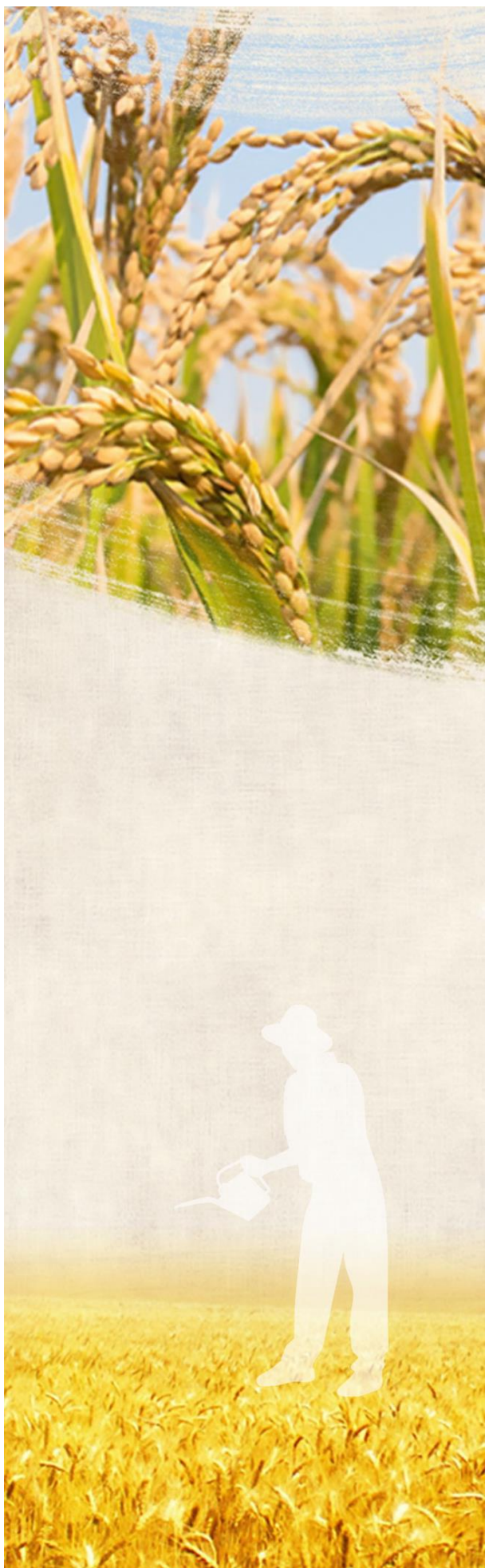
ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง

ร่วมกับ

ภาคภาษาไทยในเครือ
CMG (CHINA MEDIA GROUP)

“เส้นทางการแก้ไขปัญหาคความยากจนของจีน”

วารสารรายเดือน วิทย์ไม่ตรีไทย-จีน นำเสนอข่าวสาร
ข้อมูล ความรู้ และเรื่องราวเกี่ยวกับการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมถึง
เรื่องที่น่าสนใจหลากหลายมิติของสาธารณรัฐประชาชนจีน

บรรณาธิการ
พสุภา ชินวรโสภาค
อัครราชทูตที่ปรึกษา
ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กองบรรณาธิการ
น้ำทิพย์ ทองทิพย์
บุษรินทร์ เณรแก้ว

จัดทำโดย
ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง
กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม

เลขที่ 21 ถนนวงแหวน เขตฉวหยาจ กรุงปักกิ่ง 100600
สาธารณรัฐประชาชนจีน

โทรศัพท์ (86-10) 8531-8790
โทรสาร (86-10) 8531-8791
เว็บไซต์ www.stsbeijing.org
อีเมล stsbeijing@mhesi.go.th
เฟซบุ๊ก www.facebook.com/stsbeijing

สวัสดีค่ะ

วารสารวิทย์ไมตรีไทยจีน ฉบับเดือนมกราคม 2564 เป็นฉบับพิเศษที่ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง ร่วมกับภาคภาษาไทยในเครือ China Media Group (CMG) นำเสนอเรื่องการแก้ปัญหาความยากจนของจีน

ปี พ.ศ. 2563 เป็นปีที่สิ้นสุดการขจัดความยากจนตามกำหนดของจีน เพื่อก้าวไปสู่สังคมแห่งการกินดีอยู่ดี อย่างไรก็ตาม การสิ้นสุดการแก้ปัญหาความยากจนในปี พ.ศ. 2563 ยังไม่ใช่จุดสุดท้าย แต่เป็นการเริ่มต้นก้าวต่อไปที่จะไปสู่สังคมแห่งการกินดีอยู่ดี

ขอเชิญติดตามเรื่องราวการแก้ปัญหาความยากจนของจีนได้ในวิทย์ไมตรีไทย-จีน ฉบับนี้ค่ะ

พสุภา ชินวรโสภาค

บรรณาธิการ

สวัสดีค่ะ

วารสารวิทยุไมตรีไทย-จีน ฉบับเดือนมกราคม 2564 เป็นความร่วมมือระหว่าง
ภาคภาษาไทยในเครือ China Media Group (CMG) ผู้ผลิตข่าวและเนื้อหาสาระเสริมสร้าง
ความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทย-จีน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1950 (ชื่อเดิมคือ China Radio
International-CRI) และฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถานเอกอัครราชทูตไทย
ณ กรุงปักกิ่ง

เนื้อหาในฉบับนี้ เป็นการบอกเล่าและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การจัดความยากจน
ของจีนให้กับผู้อ่านชาวไทย โดยในปี พ.ศ. 2563 จีนได้บรรลุเป้าหมายการจัดความยากจน
ตามที่กำหนดไว้ ตลอดระยะเวลากว่า 40 ปี บนเส้นทางสายนี้ ตั้งแต่การปฏิรูปเปิดประเทศ
เป็นต้นมา ทำให้คนจีนกว่า 700 ล้านคนสามารถหลุดพ้นจากความยากจน โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในปี พ.ศ. 2563 ที่ทั้งโลกต่างต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์โควิด-19 และเป็น
โศกสุดท้ายที่จีนจะต้องเดินหน้าเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ไปพร้อม ๆ กับการป้องกันและ
ควบคุมโควิด-19 ผลงานในครั้งนี้นับจึงถือว่าได้มาไม่ง่าย

ทั้งจีนและไทยต่างมีโครงสร้างทางสังคมที่คล้ายกัน หวังว่าประสบการณ์และความรู้
ต่างๆ จากจีนในครั้งนี้จะเป็ประโยชน์กับการพัฒนาร่วมกันตามแนวทางการสร้างประชาคม
ที่มีอนาคตร่วมกันของสองประเทศที่ผู้นำสูงสุดของจีนได้กล่าวไว้เสมอ

หาน ซี

ผู้อำนวยการภาคภาษาไทย

ในเครือ China Media Group

สารบัญ

ที่มาของการแก้ปัญหาคอมพิวเตอร์ของจีน.....	6
การใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อแก้ปัญหาคอมพิวเตอร์.....	8
นโยบายการศึกษา เพื่อแก้ปัญหาคอมพิวเตอร์.....	14
การแก้ปัญหาคอมพิวเตอร์เชิงพื้นที่	17
มณฑลกุ้ยโจว.....	17
มณฑลยูนนาน.....	18
เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง	20
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาคอมพิวเตอร์ของจีน.....	22
บทวิเคราะห์การแก้ปัญหาคอมพิวเตอร์ของจีน.....	26
รู้จักคนไทยในจีน.....	28

Photo: Xinhua

ที่มาของ

การแก้ปัญหาความยากจนของจีน

จุดเริ่มต้นของการแก้ไขปัญหาความยากจน

การแก้ไขปัญหาความยากจนของจีน เริ่มในปี ค.ศ. 1986 ที่มีการจัดตั้งหน่วยงานแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างเป็นทางการ และมีการกำหนดนโยบายการแก้ไขปัญหาความยากจนที่มุ่งเน้นการพัฒนา โดยอำเภอที่อยู่ ในเกณฑ์ของความยากจน จำนวน 273 แห่ง และเพิ่มเป็น 328 แห่ง ในปี ค.ศ. 1988

ในปี ค.ศ. 1994 มีการปรับนโยบายการแก้ไขปัญหาความยากจนครั้งที่ 2 เมื่อรัฐบาลเปิดตัว “แผนแก้ไขปัญหาความยากจนแห่งชาติ 87” คือ การแก้ปัญหาเรื่องอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้กับคนยากจน 80 ล้านคน ในพื้นที่ชนบทของประเทศ โดยใช้เวลา 7 ปี (ค.ศ.1994 - 2000) ในปีนี้ มีจำนวนอำเภอที่ยากจน เพิ่มขึ้นเป็น 592 แห่ง

การปรับนโยบายครั้งที่ 3 เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 2001 ในชื่อ “โครงการพัฒนาและแก้ไขปัญหาความยากจนในชนบทของจีน (ค.ศ. 2001—2010)” โดยได้ปลดอำเภอที่ยากจนในพื้นที่ชายฝั่งที่ได้รับการพัฒนาแล้ว และเพิ่มจำนวนอำเภอที่ยากจนในภาคกลางและภาคตะวันตก ให้เป็นพื้นที่หลักในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาความยากจน

ในการประชุมใหญ่ครั้งที่ 5 ของคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์จีนครั้งที่ 18 เมื่อวันที่ 26 - 29 ตุลาคม ค.ศ. 2015 ที่ประชุมได้วิเคราะห์แนวทางการสร้างสังคมที่มั่งคั่งในทุกๆ ด้าน และศึกษาประเด็นสำคัญต่าง ๆ ในการพัฒนาของจีนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะ 5 ปี ฉบับที่ 13 เพื่อวางแผนและกำหนดนโยบายที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจนในชนบท เพื่อก้าวไปสู่สังคมพอกินพอใช้อย่างรอบด้าน

ในการประชุมใหญ่ครั้งที่ 4 ของคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์จีนครั้งที่ 19 เมื่อวันที่ 28-31 ตุลาคม ค.ศ. 2019 ได้เน้นการเอาชนะในการต่อสู้กับความยากจนอย่างแน่วแน่ รวบรวมผลลัพธ์ของการต่อสู้กับความยากจน และสร้างกลไกระยะยาวในการแก้ปัญหาความยากจน

บรรลุเป้าหมายการขจัดความยากจนตามเวลาที่กำหนด

พฤศจิกายน 2020 – มณฑลกุ้ยโจวประกาศว่า มีอำเภอยากจนจำนวน 66 แห่ง ถูกขจัดออกจากบัญชีรายชื่ออำเภอที่ยากจนของจีนแล้ว ถือได้ว่าอำเภอที่ยากจนจำนวน 832 อำเภอของจีน ได้หลุดพ้นจากความยากจนทั้งหมด

ธันวาคม 2020 - ประธานาธิบดี สี จิ้นผิง กล่าวว่า หลังผ่านการต่อสู้อย่างต่อเนื่องมา 8 ปี จีนได้บรรลุเป้าหมายและภาระหน้าที่แห่งการขจัดความยากจนในยุคใหม่ตามเวลาที่กำหนด ประชากรที่ยากไร้ในเขตชนบทราว 100 ล้านคน หลุดพ้นจากความยากจน อำเภอที่ยากจนที่เคยมีชื่ออยู่ในบัญชียากจนไม่มีอีกแล้ว นับเป็นชัยชนะอันยิ่งใหญ่ เป็นการปูพื้นฐานที่แข็งแกร่งในการต่อสู้และฟันฝ่าให้บรรลุเป้าหมายที่เป็นความฝันหนึ่งร้อยปีของจีน เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์ มีความผาสุกและความปลอดภัย รวมถึงการบรรลุ “ความหมดหวังสองประการ และสามหลักประกัน” (ความหมดหวังสองประการ หมายถึง ไม่ต้องห่วงเรื่องอาหารการกินและเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม และสามหลักประกัน หมายถึง หลักประกันด้านการศึกษาภาคบังคับ การรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐาน และความปลอดภัยด้านที่อยู่อาศัย)

การแบ่งเส้นความยากจนของจีนด้วยมาตรฐานของรายได้ต่อปีของ คนยากจน คือ คนที่มี

- รายได้ต่ำกว่า 3,000 หยวน/คน/ปี ในปี ค.ศ. 2016
- รายได้ต่ำกว่า 2,800 หยวน/คน/ปี ในปี ค.ศ. 2015
- รายได้ต่ำกว่า 2,300 หยวน/คน/ปี ในปี ค.ศ. 2011

แนวทางการแก้ไขปัญหาความยากจน

- มีแผนระยะสั้นและระยะยาว ระบุกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน สาเหตุ และที่มาของปัญหา รวมถึงมาตรการและขั้นตอนการดำเนินการที่แม่นยำและเจาะจงเพื่อแก้ไขปัญหาในแต่ละพื้นที่
- ใช้มาตรการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อกำจัดความยากจนด้วยความทุ่มเท
- บูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจากรัฐบาลและเอกชน โดยนำศักยภาพและทรัพยากรที่มีอยู่ออกมาใช้ เพื่อให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

การนำนโยบายไปปฏิบัติ

“เลขาธิการ 5 ระดับ มณฑล จังหวัด อำเภอ ชนบท หมู่บ้าน”

รัฐบาลจีนมอบหมายให้ผู้นำหรือเลขาธิการของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในแต่ละระดับพื้นที่ มีภารกิจสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจน ประกอบด้วย “มณฑล จังหวัด อำเภอ ชนบท หมู่บ้าน” ร่วมกันทำงานและส่งคณะทำงานลงพื้นที่ไปยังหมู่บ้านที่ยากจน เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาจนถึงระยะสุดท้าย

Photo: CGTN

การใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

เพื่อแก้ปัญหาความยากจน

นับตั้งแต่การประชุมแห่งชาติครั้งที่ 18 ของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ในปี ค.ศ. 2015 กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ “ปฏิบัติการขจัดความยากจนด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” ตามแนวทาง ดังนี้

- วางแผนและบริหารจัดการทรัพยากรทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่ยากจน
- เลือกอำเภอที่ยากจน เพื่อแก้ไขปัญหาตามเป้าหมาย
- ลงทุนด้านเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาการผลิต
- คัดเลือกเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งลงพื้นที่ช่วยเหลือคนยากจน
- ดำเนินการแก้ไขปัญหาความยากจนด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามความเหมาะสมของพื้นที่

ด้วยวิธีการ

1. แก้ปัญหาด้วยเทคโนโลยี เพื่อสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจในพื้นที่ยากจน
2. สร้างแรงจูงใจในการแก้ปัญหาความยากจนจากภายนอกและภายใน
3. สร้างแพลตฟอร์มเพื่อให้บริการนวัตกรรมแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม
4. ส่งเสริมและถ่ายทอดผลงานวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสู่พื้นที่ยากจน
5. สนับสนุนคณะกรรมการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในการให้บริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แก่หมู่บ้านที่ยากจน

ตัวอย่างการแก้ปัญหาความยากจนด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

1. การสาธิต ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี และขยายผล เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่ยากจนเพื่อสร้าง/เพิ่มรายได้ของคนยากจน เช่น

- การแก้ปัญหาที่เกิดจากภัยแล้งในพื้นที่ตะวันตกเฉียงเหนือของจีน โดยใช้เทคโนโลยีฟิล์มพลาสติกที่สามารถเก็บกักน้ำ และน้ำสามารถซึมผ่านได้ในพื้นที่กึ่งแห้งแล้ง เพื่อให้ใช้น้ำในการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในช่วงการเจริญเติบโตของพืช โดยสามารถเพิ่มผลผลิตของลูกเดือย และธัญพืชอื่น ๆ ได้ถึง 50%
- ศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและสาธิตการเพาะเห็ด ดำเนินการฝึกอบรมให้กับบุคลากรของอุตสาหกรรมการเพาะเห็ด เพื่อเพิ่มการผลิตให้สูงขึ้น

2. การเพิ่มขีดความสามารถด้านบุคลากรทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คณะกรรมการวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีบทบาทในการพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการปรับปรุงทักษะการผลิตของคนยากจน และเพิ่มการใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาพื้นที่ยากจนในชนบท และดำเนินการประชาสัมพันธ์นโยบาย “การแก้ไขปัญหาความยากจนในชนบทสามประการ” คือ เกษตรกรรม พื้นที่ชนบท และเกษตรกร ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจน

การแก้ไขปัญหาความยากจนในชนบทสามประการนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน โดยการเพิ่มรายได้ของเกษตรกร พัฒนาการเกษตรและความมั่นคงในชนบท ด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในด้านการเกษตร เช่น

- วิสาหกิจการเกษตรในมณฑลชานตง ช่วยสร้างเรือนกระจกในซินเจียง เจียงซีและกุ่มโจว เพื่อส่งเสริมเทคนิคการปลูกพืชผักพันธุ์ใหม่ โดยช่างเทคนิคการเกษตรที่ผ่านการฝึกอบรมและส่งเสริมการพัฒนากการเกษตร

3. การให้บริการแพลตฟอร์มและแหล่งรวบรวมทรัพยากร

สนับสนุนการสร้างแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อรวบรวมทรัพยากรทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการให้บริการข้อมูลวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการเกษตรออนไลน์ ตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ ซึ่งจะช่วยให้ชาวบ้านที่ยากจนเข้าถึงข้อมูล ลดระยะห่างระหว่างบุคลากรทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับคนยากจน รวมถึงการปรับปรุงประสิทธิภาพของบริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมตัวกันของ เช่น

- Hubei Smart Countryside Network - Village Service Platform ให้บริการครอบคลุมพื้นที่ของ 23,000 หมู่บ้าน และชุมชน 4,300 แห่งทั่วมณฑลหูเป่ย์ โดยให้บริการข้อมูล เช่น ข้อมูลทางราชการ เกษตรกรรม ธุรกิจแรงงาน วิชาการ และข้อมูลเพื่อการขจัดความยากจนตามเป้าหมาย

4. การสร้างความตระหนักรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การจัดงานสัปดาห์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ เพื่อนำความรู้ และบริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสู่คนยากจน เช่น

- กิจกรรม “รถไฟวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” ได้จัดขึ้นในพื้นที่ยากจนกว่า 120 แห่งใน 17 มณฑล เพื่อให้บริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสร้างความตระหนักรู้ทางวิทยาศาสตร์ให้กับคนในชนบทกว่า 2 ล้านคน จัดทำบทเรียนในรูปแบบวิดีโอเพื่อฝึกอบรมและส่งเสริมนวัตกรรมและรูปแบบการเป็นผู้ประกอบการ และการขจัดปัญหาความยากจน และส่งไปยังอำเภอที่ยากจน

5. การสนับสนุนและส่งเสริมสมาคมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

สมาคมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ดำเนินงานแก้ไขปัญหาความยากจน โดยมุ่งเป้าไปที่ข้อบกพร่องด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความสามารถพิเศษในพื้นที่ยากจน ด้วยการร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างแข็งขัน เพื่อดำเนินโครงการแก้ไขปัญหาความยากจนด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่แม่นยำ ใช้นวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อบรรเทาความยากจนตามเป้าหมาย และได้ผลลัพธ์ โดยการจัดระเบียบและระดมองค์กรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติและผู้ปฏิบัติงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับชาติ เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาในพื้นที่ยากจน

5.1 ให้บริการทางด้านเทคโนโลยี เพื่อช่วยเพิ่มการผลิตและรายได้

ตัวอย่างเช่น การส่งเสริมเทคโนโลยีการเพาะพันธุ์มันฝรั่งปลอดไวรัส ในมณฑลซานซี ผลผลิตมันฝรั่งเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้นจาก 1,400 กก. ในปี ค.ศ. 2013 และในปี ค.ศ. 2018 เป็น 2,000 กก. สร้างรายได้เพิ่มขึ้นมากกว่า 450 หยวนต่อไร่ มีการจัดนิทรรศการแสดงอุตสาหกรรมมันฝรั่งเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับอุตสาหกรรมมันฝรั่ง และส่งเสริมทางด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในพื้นที่มณฑลซานซีอีกด้วย

การจัดตั้งศูนย์วิจัยด้านพุทรา มุ่งเน้นการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพและการแปรรูปพุทราสำหรับ อุตสาหกรรมในพื้นที่ ขยายห่วงโซ่อุตสาหกรรมพุทราเพื่อขจัดความยากจน

5.2 การสร้างแรงบันดาลใจ

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2013 แผนปฏิบัติการด้านวิทยาศาสตร์พื้นฐาน ที่ดำเนินการร่วมกันโดยสมาคมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยและกระทรวงการคลัง ได้ใช้เงินลงทุนไปจำนวน 2.4 พันล้านบาท โดย 70% ของเงิน จัดสรรให้กับพื้นที่ยากจน เพื่อสนับสนุนสมาคมวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในชนบท ฐานสาริตวิทยาศาสตร์ การสร้างผู้นำด้านวิทยาศาสตร์ในชนบท และทีมชาติพันธุ์ชนกลุ่มน้อยด้านวิทยาศาสตร์ เพื่อดำเนินกิจกรรมบริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ปี ค.ศ. 2018 สมาคมวิชาชีพเทคโนโลยีชนบทแห่งประเทศไทย และมหาวิทยาลัยเกษตรกรรมแห่งประเทศจีน (China Agricultural University) ได้สร้างรูปแบบการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยการจัดตั้ง “สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขนาดย่อม” เพื่อระดมองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้เชี่ยวชาญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาร่วมกันดำเนินงานส่งเสริมและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่คนยากจน ฝึกอบรมผู้นำเทคโนโลยีการเกษตรระดับรากหญ้า พัฒนาทักษะการผลิตของคนยากจน และยกระดับอุตสาหกรรมในพื้นที่ชนบท รวมถึงการจัดตั้งความช่วยเหลือทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในรูปแบบ คือ สมาคมเทคโนโลยีการเกษตร + ผู้เชี่ยวชาญ + ฐานสาริต + เกษตรกร

นอกจากนี้ มีการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนนวัตกรรม และให้บริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่สังคม อาสาสมัครด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากทั่วประเทศได้เข้าไปช่วยเหลือในพื้นที่ยากจน ณ สิ้นเดือนธันวาคม ค.ศ. 2019 มีผู้ใช้บริการอาสาสมัครด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 4.5 ล้านคน

5.3 การสร้างความตระหนักทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสู่ประชาชนในชนบท

ด้วยการรวบรวมความต้องการที่แท้จริงของพื้นที่ยากจน และมุ่งเป้าหมายไปที่เยาวชน เกษตรกร ผู้ฝึกสอนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสำคัญอื่น ๆ เพื่อร่วมกันพัฒนาและขับเคลื่อนพิพิธภัณฑสถานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในโรงเรียนมัธยมในชนบท ยกกระตือรือร้นการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ในการสร้างและกระตุ้นแรงจูงใจ และเพิ่มความมั่นใจในการจัดความยากจนด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2013 สมาคมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ได้จัดแสดงนิทรรศการพิพิธภัณฑสถานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเคลื่อนที่ ทั้งหมด 475 ชุด รวม 3,555 นิทรรศการ ให้บริการประชาชนมากกว่า 125 ล้านคน ครอบคลุมพื้นที่ 90% ของอำเภอที่ยากจน ณ สิ้นเดือนกันยายน ค.ศ. 2019 มีพิพิธภัณฑสถานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของโรงเรียนมัธยมในชนบท จำนวน 553 แห่งได้รับการสนับสนุน คิดเป็น 64.45% ของทั้งประเทศ

5.4 ร่วมสนับสนุนการจับคู่

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2017-2018 มีการจัดผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 38,000 คน เพื่อช่วยเหลือคนยากจนจำนวน 932,000 คน ส่งเสริมการดำเนินงานของอาสาสมัครด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สมาคมวิชาชีพด้านเทคโนโลยีในชนบท และคาราวานวิทยาศาสตร์ เพื่อให้บริการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมและครอบคลุมในพื้นที่ที่ยากจน

นโยบายการศึกษา เพื่อแก้ปัญหาความยากจน

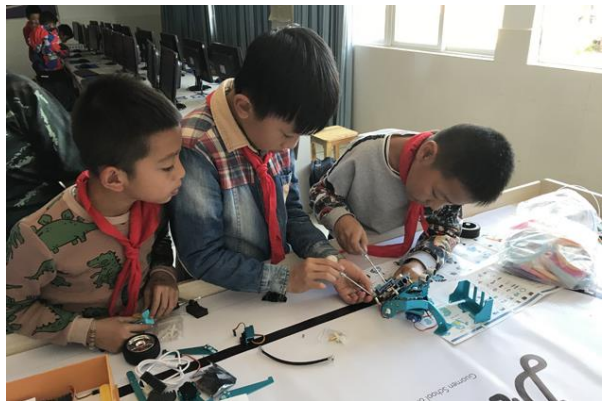
“การศึกษา” กุญแจไขปัญหาความยากจนของจีน

จีนให้ความสำคัญกับการศึกษาที่เป็นตัวช่วยแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างรอบด้าน ให้ความสำคัญกับโรงเรียนทุกแห่ง ครูทุกรายและเด็กทุกคนในพื้นที่ยากจน โดยดำเนินการวางรากฐานที่มั่นคงให้กับประชากรยากจนในชนบทให้พ้นความยากจนตามแผนในปี ค.ศ. 2020 และสร้างสังคมพอกินพอใช้ที่ยั่งยืน

นโยบาย แผนงาน และมาตรการด้านการศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน ประกอบด้วย

1. แผนพัฒนาการศึกษาก่อนวัยเรียนในพื้นที่ยากจน
2. แผนงานพื้นฐานการศึกษาภาคบังคับในพื้นที่ยากจนอย่างครอบคลุม
3. แผนการปรับปรุงโภชนาการสำหรับนักเรียนในการศึกษาภาคบังคับในชนบท
4. นโยบายเงินอุดหนุนการศึกษาก่อนวัยเรียน สำหรับเด็กในโรงเรียนอนุบาล ที่ครอบครัวมีปัญหาทางการเงิน เด็กกำพร้า และเด็กพิการ
5. มาตรการ “ยกเว้นค่าเล่าเรียนและค่าหนังสือเรียน และสนับสนุนค่าครองชีพ 1 รายการ” ให้กับนักเรียนจากครอบครัวยากจนในการศึกษาภาคบังคับในเมืองและชนบท
6. นโยบายเงินอุดหนุน / ทุนการศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มาจากครอบครัวยากจน
7. นโยบายยกเว้นค่าเล่าเรียนและมอบเงินอุดหนุนค่าครองชีพ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาในในพื้นที่ยากจนในชนบท
8. นโยบายเงินอุดหนุน / ทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เช่น ทุนการศึกษาแห่งชาติที่สร้างแรงบันดาลใจ ทุนช่วยเหลือจากรัฐ ทุนระดับชาติประเภทเงินกู้แก่นักเรียน ทุนการศึกษาเรียนฟรีสำหรับนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครู ทุนสำหรับนักศึกษาที่มาช่วยงานนอกเวลา
9. ทุนเรียนฟรี 15 ปี ในทิเบต และเรียนฟรี 14 ปี ใน 4 จังหวัดทางตอนใต้ของซินเจียง
10. นโยบายให้ความช่วยเหลือด้านการศึกษาในพื้นที่ต่อทิเบตและซินเจียง โดยสนับสนุนเงินเพื่อฝึกอบรมครูในทุกระดับและทุกประเภท และส่งครูจากนอกพื้นที่เพื่อมาช่วยสอนที่โรงเรียนในทิเบตและซินเจียง

11. โครงการ “โรงเรียนต่าง ๆ นับพันแห่ง จับมือและให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน เพื่อซินเจียง” โดยให้ความช่วยเหลือโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นในซินเจียง
12. โครงการการศึกษาฟรีในพื้นที่ทิเบตของมณฑลเสฉวน ในสายอาชีพระดับมัธยมศึกษา 3 ปี
13. นโยบายการศึกษาสำหรับกลุ่มชาติพันธุ์ในแผ่นดินใหญ่
14. หลักสูตรเตรียมความพร้อมของชนกลุ่มน้อยและแผนการฝึกอบรมความสามารถของชนกลุ่มน้อยระดับสูง
15. กลไกความช่วยเหลือด้านการศึกษาด้านอาชีวศึกษาระหว่างกลุ่มอาชีวศึกษาภาคตะวันออกและภาคกลาง

16. แผนพิเศษสำหรับการลงทะเบียนในพื้นที่ยากจน ในปี ค.ศ. 2015 โดยการเพิ่มจำนวนนักเรียนในพื้นที่ยากจนที่ไปเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงใน “โครงการพัฒนาทางการศึกษา 211”
17. การจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยในซินเจียงและทิเบต
18. แผนการสนับสนุนเงินทุนและวัสดุจากมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์วิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์
19. แผนพัฒนาเด็กแห่งชาติในพื้นที่ยากจน (ค.ศ. 2014-2020) ตั้งแต่แรกเกิดจนจบการศึกษาภาคบังคับ
20. โครงการสนับสนุนครูในชนบท ผ่านการขยายช่องทางเพิ่มเติมของครูในชนบทและการปรับปรุงการดำรงชีวิตของครูในชนบท โดยการสร้างทีมครูที่มีคุณภาพสูง เต็มใจที่จะอุทิศตนและฝังรากลึกในชนบท

Photo: Xinhua

ตัวอย่าง เขตปกครองตนเองทิเบตของจีน

รัฐบาลกลางจีนมีนโยบายพิเศษ คือ กินฟรี อยู่ฟรีและเรียนฟรี เริ่มดำเนินมาตั้งแต่ ค.ศ. 1985 สะท้อนถึงการให้ความสำคัญใส่ใจยิ่งต่อการศึกษาในทิเบต

นโยบายนี้ มีการปรับปรุงและเพิ่มมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมการศึกษาปฐมวัยถึงมัธยมปลายของลูกเกษตรกร คนเลี้ยงสัตว์ และครอบครัวยากจนที่อาศัยอยู่ในเมือง ปัจจุบัน เงินช่วยเหลือด้านการศึกษาแก่นักเรียนอยู่ที่คนละ 3,720 หยวนต่อปี เฉพาะปี ค.ศ. 2019 มีการจัดสรรทุนการศึกษาไปแล้วจำนวน 223,700 ล้านบาท ให้แก่เด็กนักเรียน 605,900 คน

โรงเรียนสาธิตลาซาปักกิ่ง เป็นโรงเรียนแห่งหนึ่งในทิเบต ที่ดำเนินนโยบายให้เด็กนักเรียน “กินฟรี อยู่ฟรี และเรียนฟรี” เมื่อ ค.ศ. 2014 รัฐบาลปักกิ่งได้สนับสนุนเงินทุน 250 ล้านบาท เพื่อสร้างโรงเรียนแห่งนี้ขึ้น บนพื้นที่ 86.25 ไร่ มีครูและเจ้าหน้าที่เกือบ 300 คน นักเรียนกว่า 2,400 คน ห้องเรียน 54 ห้อง มีสัดส่วนของนักเรียนที่ได้รับสิทธิ “กินฟรี อยู่ฟรี และเรียนฟรี” ร้อยละ 96 ของนักเรียนทั้งหมด นอกจากนี้ ในแต่ละชั้น จะมีห้องเรียนหองจื่อ 1 ห้อง ที่ช่วยเหลือนักเรียนครอบครัวยากจนเป็นพิเศษ

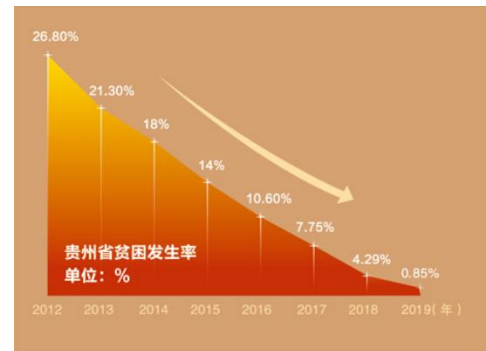
การแก้ปัญหาความยากจนเชิงพื้นที่

Photo: Xinhua

มณฑลกุ้ยโจว

กลุ่มคนยากจนในมณฑลกุ้ยโจว ได้รับการแก้ไขปัญหากลุ่มแรกในประเทศจีน ประชากรที่ยากจนของมณฑลกุ้ยโจว ลดลงจาก 9.23 ล้านคน ในปี ค.ศ. 2012 เหลือ 308,300 คน ในปี ค.ศ. 2019 หรือ ลดลงจาก 26.8% เหลือ 0.85%

การแก้ไขปัญหาคความยากจนในมณฑลกุ้ยโจว เป็นการลงทุนด้วยเงินทุนกว่า 80.84 พันล้านบาท จากกองทุนแก้ไขปัญหาคความยากจนพิเศษจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เน้นการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น

- สร้างถนนรวม 80,000 กิโลเมตร เพื่อแก้ปัญหาคการเดินทางของผู้คนได้มากกว่า 12 ล้านคน เนื่องจากพื้นที่มณฑลกุ้ยโจวเป็นภูเขาและหุบเขา
- แก้ไขปัญหาคคุณภาพน้ำดื่มให้สะอาดปลอดภัยในพื้นที่ชนบท จำนวน 2.79 ล้านคน
- ย้ายที่อยู่อาศัยทั้งหมด 1.88 ล้านคน เพื่อขจัดความยากจนและปรับปรุงบ้านที่ทรุดโทรมในพื้นที่ชนบทจำนวน 456,500 หลัง

นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาการผลิตทั้งภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจในชนบทและเพิ่มรายได้ของครัวเรือนที่ยากจน เช่น อุตสาหกรรมชา 7 ล้านไร่ พื้นที่ปลูกแพร์ 1.76 ล้านไร่ พื้นที่ปลูกต้นหอม 100,000 ไร่ พื้นที่ปลูกพริกชี้หูแห้ง ดอกกล้วยไม้สกุลหวาย และทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ รวมถึงการท่องเที่ยว ซึ่งสามารถจ้างคนยากจนที่ลงทะเบียน 87,000 คน เป็นเจ้าหน้าที่ป่าไม้เชิงนิเวศ

มณฑลยูนนาน

มณฑลยูนนาน เป็นพื้นที่ที่รวมกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ภูเขาที่ติดชายแดน เป็นหนึ่งในพื้นที่ที่มีจำนวนคนยากจนมากที่สุด ระดับความยากจนลึกที่สุด และการแก้ไขปัญหาความยากจนที่ยากที่สุดในจีน

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2015 ถึงปี ค.ศ. 2019 มณฑลยูนนานได้ใช้เงินลงทุนกว่า 58.6 พันล้านหยวน จากกองทุนแก้ไขปัญหาความยากจนพิเศษจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีคนจำนวน 8.44 ล้านคน และอำเภอ 48 แห่ง ที่หลุดพ้นจากความยากจน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน ในด้านหลัก ๆ ดังนี้

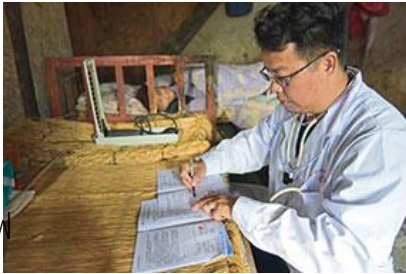
การศึกษา การแพทย์ และที่อยู่อาศัย

“ไม่มีเด็กออกจากโรงเรียนเพราะความยากจน”

การแก้ไขปัญหาความยากจนด้วยการศึกษาเป็นมาตรการพื้นฐานในการจัดการความยากจนระหว่างรุ่น เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กในวัยเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน จะไม่ออกจากโรงเรียนในระหว่างขั้นตอนการศึกษาภาคบังคับ

ภาพแสดง นักเรียนชนเผ่าอู่ในโรงเรียนประถมศึกษาชนบทภูเขาที่ยากจนในอำเภอหยางปี้ของเมืองต้าหลี่กำลังเรียนหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ

“หมอประจำบ้าน”

คนยากจนทั้งหมด จะได้รับการประกันสุขภาพขั้นพื้นฐานและความช่วยเหลือทางการแพทย์ ด้วยโครงการ “หมอประจำบ้าน”

ภาพแสดง หมอประจำบ้านที่ทำสัญญาให้การรักษาพยาบาลที่บ้านของหลัวซิวเจิน ซึ่งเป็นครัวเรือนยากจนในหมู่บ้านชาเล่อ อำเภอหนานเจี้ยน เมืองต้าหลี่

“ไม่มีคนอาศัยอยู่ในบ้านที่อันตราย”

คนยากจน 1.3 ล้านครัวเรือน จำนวน 5 ล้านคน มีบ้านในชนบทที่สร้างขึ้นใหม่ที่มี “ความปลอดภัย มั่นคง ป้องกันลมและฝนได้”

ภาพแสดง ที่อยู่อาศัยใหม่ของหมู่บ้านปีปี้ลี้ อำเภอกงซาน เมืองนู่เจียง

“ยกระดับคุณภาพน้ำดื่ม”

ยกระดับคุณภาพและความปลอดภัยของน้ำดื่มในชนบท ให้ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของประเทศ

การพัฒนาอุตสาหกรรม

“หนึ่งอำเภอหนึ่งอุตสาหกรรม หนึ่งหมู่บ้านหนึ่งผลิตภัณฑ์” ด้วยการเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกพืชท้องถิ่นเพื่อเป็นวัตถุดิบส่งภาคอุตสาหกรรม และสร้างธุรกิจใหม่ 29,500 แห่ง ให้กับครอบครัวที่ยากจนจำนวน 1,690,100 ครอบครัว หรือคิดเป็น 99.48% ของจำนวนครัวเรือนยากจนทั้งหมด และสามารถเชื่อมโยงผลประโยชน์กับครัวเรือนยากจนจำนวน 1,571,000 ครัวเรือน ทำให้เกิดความมั่นคงและความยั่งยืนของการแก้ไขปัญหาความยากจนในภาคอุตสาหกรรม

การพัฒนาระบบนิเวศ

พัฒนาอุตสาหกรรม ควบคู่กับอนุรักษ์ระบบนิเวศ เพื่อเพิ่มรายได้ของคนยากจน และรักษาสิ่งแวดล้อม แบบ "win-win"

การจ้างงาน

สร้างกลไกการทำงานแบบครบวงจร มีการโอนแรงงานที่ยากจนจำนวน 1,948,900 คน ไปสู่การจ้างงาน และการฝึกอบรมทักษะแรงงานเพื่อปรับปรุงคุณภาพแรงงาน ทำให้เกิดรายได้จากการจ้างงานและความมั่นคงในการจ้างงานของคนในชนบท

Photo: Xinhua

เขตปกครองตนเองกว่างซี-จ้วง

เขตปกครองตนเองกว่างซี-จ้วง เป็นหนึ่งในพื้นที่หลักในการบรรเทาความยากจนทั่วประเทศ มีรูปแบบสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจน ดังนี้

1. พัฒนารัฐกิจที่ช่วยขจัดความยากจน

สร้างอุตสาหกรรมเพิ่มรายได้และสร้างอัตลักษณ์ โดยการส่งเสริมอุตสาหกรรมในระดับอำเภอลักษณะ “5+2” และอุตสาหกรรมระดับหมู่บ้าน “3+1” เพื่อส่งเสริมครัวเรือนที่ยากจนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากอุตสาหกรรม

“5+2” คือ การเลือกอุตสาหกรรมที่โดดเด่นในระดับอำเภอ จำนวน 5 อุตสาหกรรม และคัดเลือกจำนวน 2 อุตสาหกรรม ให้เป็นอุตสาหกรรมประจำอำเภอ

“3+1” คือ การเลือกอุตสาหกรรมที่โดดเด่นระดับหมู่บ้านจำนวน 3 อุตสาหกรรม และคัดเลือกจำนวน 1 อุตสาหกรรม ให้เป็นอุตสาหกรรมประจำหมู่บ้าน

ภาพแสดง การพัฒนาการปลูกมะม่วงให้เป็นอุตสาหกรรมหลักในการบรรเทาความยากจน

2. อพยพผู้ยากจนออกจากถิ่นทุรกันดาร

ย้ายที่พักอาศัยให้กับคนยากไร้ จำนวน 710,000 คน ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้อง

3. กระตุ้นเศรษฐกิจรากหญ้า

โครงการ “การผสมผสานระหว่างการผลิตพลังงานไฟฟ้าโซลาร์เซลล์กับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” ในเมืองคังซีหิง เขตฉินหนาน โดยการพึ่งพาการผลิตไฟฟ้าโซลาร์เซลล์ เพื่อเพิ่มรายได้ทางเศรษฐกิจของชุมชน

4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ถนน น้ำ ไฟฟ้า และเครือข่ายโทรคมนาคม รวมถึงปรับปรุงการผลิตและสภาพความเป็นอยู่ของคนยากจนอย่างครอบคลุม การเปลี่ยนแปลงของเครือข่ายการเกษตรในหมู่บ้านฮวากงอำเภอซีหลิน เพื่อจัดสรรพลังงานสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม

5. ความร่วมมือในการบรรเทาความยากจนระหว่างมณฑลกว่างตุง – กว่างซี

- การร่วมกันพัฒนาการผสมพันธุ์วัวและแกะในภาคอุตสาหกรรม ระหว่างเขตเป่าอัน เมืองเซินเจิ้น มณฑลกว่างตุง และชนเผ่าเย้า อำเภอตูอัน เขตปกครองตนเองกว่างซี-จ้วง ทำให้ประชาชนจำนวน 138,400 คน หลุดพ้นจากความยากจน ในปี ค.ศ. 2019
- การร่วมกันพัฒนาอุตสาหกรรมการเลี้ยงไหมในฤดูใบไม้ร่วงสีทอง ในหมู่บ้านลิ่วน่า เขตปกครองตนเองกว่างซี-จ้วง ช่วยให้ชาวบ้านมีรายได้มากกว่า 3,000 หยวนต่อเดือน

แนวทางการขจัดความยากจนของเขตปกครองตนเองกว่างซี-จ้วง

การจับคู่เพื่อแก้ปัญหาความยากจน (double certification) โดยจัดเจ้าหน้าที่จำนวน 523,000 คนให้ความช่วยเหลือคนยากจนที่ลงทะเบียนจำนวน 6,340,000 คน เช่น ให้บริการแก่ผู้ประกอบการในการเริ่มต้นทำธุรกิจ ให้คำแนะนำทางเทคนิคเกี่ยวกับการเพาะปลูก โครงการแก้ไขปัญหาคความยากจนด้านเกษตรกรรม เช่น โครงการเครดิตสำหรับการเลี้ยงวัวที่รัฐบาลลงทุนให้เกษตรกรเลี้ยง เมื่อถึงเวลาขาย กำไรหลังจากหักเงินต้น จะเป็นรายได้ของเกษตรกร

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ในการแก้ปัญหาความยากจนของจีน

สำนักงานสภาแห่งรัฐแกนนำกลุ่มเพื่อการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาความยากจน (The State Council Leading Group Office of Poverty Alleviation and Development) เป็นหน่วยงานหลักของการแก้ปัญหาความยากจนของจีน ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม ค.ศ. 1986 ในชื่อกลุ่มผู้นำสภาแห่งรัฐเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ยากจน ก่อนจะเปลี่ยนเป็นชื่อปัจจุบัน เมื่อ 28 ธันวาคม ค.ศ. 1993 ปัจจุบัน มี นาย หู ซุนฮวาร์องนายกรัฐมนตรี เป็นหัวหน้าสำนักงาน มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีส่วนรับผิดชอบต่อนโยบาย เพื่อการแก้ไขปัญหาความยากจนประกอบด้วย

- สำนักงานใหญ่ของสภาแห่งรัฐ
- สำนักงานแก้ไขปัญหาความยากจนของสภาแห่งรัฐ
- องค์กรส่วนกลางของจีน
- สำนักงานเกษตรส่วนกลาง
- กระทรวงเกษตรและกิจการชนบท
- คณะกรรมการพัฒนาและปฏิรูปแห่งชาติ
- กระทรวงกิจการพลเรือน
- กระทรวงการคลัง
- ธนาคารประชาชนจีน
- ฝ่ายการเมืองของคณะกรรมการธิการทหาร
- ส่วนกลาง
- ฝ่ายโฆษณาส่วนกลาง
- คณะทำงานขององค์กรส่วนกลาง
- กระทรวงการต่างประเทศ
- กระทรวงศึกษาธิการ
- กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- กระทรวงอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- คณะกรรมการกิจการชาติพันธุ์แห่งชาติ
- กระทรวงทรัพยากรมนุษย์และประกันสังคม
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ

- กระทรวงนิเวศวิทยาและสิ่งแวดล้อม
- กระทรวงการเคหะและการพัฒนาเมือง – ชนบท
- ฝ่ายขนส่ง กระทรวงทรัพยากรน้ำ
- กระทรวงพาณิชย์
- กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
- สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
- สำนักงานตรวจสอบบัญชี
- คณะกรรมการกำกับและบริหารทรัพย์สินของ
- รัฐของสภาแห่งรัฐ
- รัฐบริหารวิทย์และเทคโนโลยี
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- สำนักงานวิจัยแห่งชาติ
- คณะกรรมการกำกับดูแลการธนาคารและ
- การประกันภัยของจีน
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์
- สำนักงานพลังงานแห่งชาติ
- สำนักงานป่าไม้และทุ่งหญ้าแห่งชาติ
- สำนักงานใหญ่สหกรณ์อุปทานและการตลาด
- กรมระดมกำลังป้องกันประเทศของคณะกรรมการธิการ
- ทหารส่วนกลาง
- บริษัทรถไฟแห่งประเทศจีน
- ธนาคารเพื่อการพัฒนา
- ธนาคารพัฒนาเพื่อการเกษตร
- ธนาคารเพื่อการเกษตร
- สหพันธ์สภาพแรงงานแห่งชาติ
- คณะกรรมการกลางสันนิบาตเยาวชนคอมมิวนิสต์จีน
- สหพันธ์สตรีแห่งประเทศจีน
- สหพันธ์คนพิการแห่งประเทศจีน
- สภาอุตสาหกรรมและการพาณิชย์แห่งชาติ
- บริษัท State Grid Corporation of China และ
- บริษัท China Southern Power Grid Co., Ltd. (CSG) เป็นต้น

Photo: www.cpad.gov.cn

ภารกิจหลักและหน้าที่ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาค่าเงินบาท

1. กำหนดระเบียบแนวทาง การปฏิบัตินโยบาย และแผน เพื่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหาค่าเงินบาท
2. ตรวจสอบและอนุมัติแผนการจัดสรรกองทุนแก้ไขปัญหาค่าเงินบาทส่วนกลาง
3. จัดระเบียบการวิจัย การสำรวจ และการประเมินการทำงาน
4. ประสานงานและแก้ไขปัญหาค่าเงินบาทที่สำคัญในงานพัฒนาและแก้ไขปัญหาค่าเงินบาท
5. สำรวจและตรวจสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาค่าเงินบาททั่วประเทศ
6. ออกแบบมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญ สำหรับการพัฒนาและแก้ไขปัญหาค่าเงินบาท

มณฑลที่เกี่ยวข้อง เขตปกครองตนเอง เทศบาลโดยตรง จังหวัด (เมือง) และอำเภอ ซึ่งรัฐบาลได้จัดตั้งองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับผิดชอบงานด้านการพัฒนาและแก้ไขปัญหาค่าเงินบาทในท้องถิ่น การพัฒนาและแก้ไขปัญหาค่าเงินบาทของจีน ดำเนินการตามความรับผิดชอบตามลำดับและระดับชั้น โดยยึดมณฑลเป็นผู้นำฝ่ายบริหารจัดการในแต่ละระดับ โดยทุกมณฑล เขตปกครองตนเองและเทศบาล จะอยู่ภายใต้รัฐบาลกลางโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ที่มีความยากจนค่อนข้างใหญ่ โดยกำหนดแผนการดำเนินงานเฉพาะสำหรับภูมิภาคให้สอดคล้องกับแผนการพัฒนาและแก้ไขปัญหาค่าเงินบาทแห่งชาติ โดยกองทุนแก้ไขปัญหาค่าเงินบาทของรัฐบาลกลาง จะกระจายไปยังทุกมณฑล เขตปกครองตนเองและเทศบาลในช่วงต้นปี ซึ่งกองทุนแก้ไขปัญหาค่าเงินบาททั้งหมดของมณฑลมีหน้าที่จัดสรรไปตามแผนการดำเนินโครงการของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

โครงสร้างผู้บริหารสำนักงานสภาแห่งรัฐแกนนำกลุ่ม เพื่อการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาความยากจน

	<p>刘永富 (หลิว หย่งฟู่)</p> <ul style="list-style-type: none"> - รองหัวหน้าสำนักงานสภาแห่งรัฐแกนนำกลุ่มเพื่อการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาความยากจน - เลขานุการและผู้อำนวยการ
	<p>欧青平 (โหว ซิงผิง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สมาชิกสำนักงานสภาแห่งรัฐแกนนำกลุ่มเพื่อการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาความยากจน - รองผู้อำนวยการ
	<p>洪天云 (หง เทียนหยุน)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สมาชิกสำนักงานสภาแห่งรัฐแกนนำกลุ่มเพื่อการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาความยากจน - รองผู้อำนวยการ
	<p>陈志刚 (เฉิน จื่อกั๋ง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สมาชิกสำนักงานสภาแห่งรัฐแกนนำกลุ่มเพื่อการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาความยากจน - รองผู้อำนวยการ
	<p>夏更生 (เซี่ย เกิงเฉิง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สมาชิกสำนักงานสภาแห่งรัฐแกนนำกลุ่มเพื่อการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาความยากจน - รองผู้อำนวยการ

หน่วยงานที่ดูแลกำกับโดยตรง

- (1) ศูนย์การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาความยากจนของจีน
- (2) ศูนย์การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาความยากจนระหว่างประเทศ
- (3) ศูนย์การศึกษาและเผยแพร่การแก้ไขปัญหาความยากจนแห่งชาติ
- (4) ศูนย์ข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการแก้ไขปัญหาความยากจน

สมาคมที่ดูแลกำกับ

- (1) สมาคมเพื่อการแก้ไขปัญหาความยากจนของจีน
- (2) สมาคมเพื่อการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาความยากจนแห่งประเทศไทย
- (3) สมาคมส่งเสริมการก่อสร้างในพื้นที่เก่าของจีน
- (4) สมาคมเพื่อการแก้ไขปัญหาความยากจนในการประกอบกิจการ
- (5) สมาคมอาสาสมัครเพื่อการแก้ไขปัญหาความยากจนของจีน

นิตยสารที่ดูแลกำกับ

- (1) นิตยสารการแก้ไขปัญหาความยากจนของจีน

บทวิเคราะห์

การแก้ปัญหาความยากจนของจีน

ปาฐกถารีย์ในการบรรเทาความยากจนของจีน

ปี 2020 เป็นปีสำคัญของการขจัดความยากจนของจีน

17 ตุลาคม 2020 เป็นวันบรรเทาความยากจนครั้งที่ 7 ของจีน และปี 2020 เป็นปีที่จีนกำหนดไว้ว่าจะเป็นปีที่จะขจัดความยากจนให้หมดไป และสร้างสังคมมีกิน-มีใช้รอบด้าน พร้อม ๆ กับการสิ้นสุดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะ 5 ปี ฉบับที่ 13 หรือ “แผน 13-5” (ค.ศ. 2016 – 2020)

ช่วงหลายปีที่ผ่านมา จีนได้ขับเคลื่อนทุกวิถีในการต่อสู้กับความยากจนอย่างจริงจัง ด้วยการทุ่มเทกำลังและทรัพยากรมากที่สุด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และมีผลกระทบในวงกว้างที่สุด เป็นหนึ่งในความมหัสจรรย์บนหน้าประวัติศาสตร์การขจัดความยากจนของมนุษย์ทั่วโลก

ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ของ “แผน 13-5” จีนมีคนยากจนกว่า 50 ล้านคน ที่หลุดพ้นจากความยากจน อัตราความยากจนลดลงจากร้อยละ 4.5 ในปี 2016 เหลือร้อยละ 0.6 ในปี 2019 ทำให้ความยากจนโดยรวมได้รับการแก้ไข รายได้ของคนยากจนเพิ่มขึ้น สถิติจากฐานข้อมูลคนยากจนทั่วประเทศ แสดงให้เห็นว่า รายได้เฉลี่ยสุทธิต่อคนของคนยากจนเพิ่มขึ้นจาก 4,124 หยวนในปี 2016 เป็น 9,057 หยวนในปี 2019 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 30% โครงสร้างรายได้ของผู้ยากจนได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสม โดยส่วนใหญ่มาจากการจ้างงานและการผลิต

3 ปัจจัยสำคัญ

ที่ทำให้จีนประสบความสำเร็จอย่างมากในการบรรเทาความยากจน

หนึ่ง การขจัดความยากจนเป็นหนทางเดียวที่จะบรรลุแนวคิด “เจริญรุ่งเรืองร่วมกัน” ของสังคมจีน นับตั้งแต่ก่อตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ จีนได้ถือ “การขจัดความยากจน” “การปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน” และ “การบรรลุความมั่งคั่งร่วมกัน” เป็นภารกิจที่สำคัญของรัฐบาล โดยการขจัดความยากจนบนพื้นฐานของระบบสังคมนิยม คือ มีความมั่งคั่งร่วมกัน

เติ้ง เสี่ยวผิง ผู้นำรุ่นที่สองของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ชี้ให้เห็นว่า ลักษณะที่แตกต่างระหว่างสังคมนิยมกับทุนนิยม คือ มีความเจริญรุ่งเรืองร่วมกันและไม่มีการแบ่งชั้น

ประธานาธิบดี สี จิ้นผิง ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า “ความมั่งคั่งร่วมกัน เป็นหลักการพื้นฐานของสังคมนิยมที่มีเอกลักษณ์ของจีน ดังนั้น ผลของการพัฒนาจึงต้องมีความเท่าเทียมกันมากขึ้น เพื่อประโยชน์ของประชาชนทุกคน ที่จะก้าวไปในทิศทางที่มั่งคั่งร่วมกันอย่างมั่นคง”

สอง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจที่เป็นผลจากการขจัดความยากจน หลังจากการปฏิรูปและเปิดประเทศมา กว่า 40 ปี เศรษฐกิจจีนเติบโตขึ้นอย่างมาก จนก้าวไปสู่เศรษฐกิจใหญ่อันดับสองของโลก การพัฒนาความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงความสามารถด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ได้วางรากฐานทางความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ในการต่อสู้กับปัญหาความยากจนทั่วประเทศ

สาม ภาวะผู้นำและการบูรณาการ เป็นหลักประกันพื้นฐานในการรวบรวมสรรพกำลังทั่วประเทศเพื่อประกาศสงครามกับความยากจน ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ภายใต้การนำที่เข้มแข็งของประธานาธิบดีสี จิ้นผิง ประเทศจีน ยินยัดการแก้ปัญหาบรรเทาความยากจนเพื่อขึ้นนำการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม เสริมสร้างทีมงานแก้ไขปัญหาย่างต่อเนื่อง ภายใต้รูปแบบ “เลขาธิการ 5 ระดับ” ที่ทำให้นโยบายและการบริหารงานได้รับการปฏิบัติอย่างจริงจัง จากการส่งคณะทำงานลงพื้นที่ประจำหมู่บ้าน มีเจ้าหน้าที่มากกว่า 3 ล้านคน ที่ให้ความช่วยเหลือทุกครอบครัวที่ยากจน

ด้วยการแก้ปัญหาความยากจนของจีน จะทำให้จีนบรรลุเป้าหมายการลดความยากจนภายใต้การพัฒนาที่ยั่งยืนปี ค.ศ. 2030 ของสหประชาชาติก่อนกำหนด 10 ปี

รู้จักคนไทยในจีน

“ศิริตรา สิ้นพสุธาตล”

เจ้าหน้าที่ภาคภาษาไทย สถานีวิทยุกลางแห่งประเทศไทย
นักสื่อสารมวลชน ผู้ใช้ผลงานให้คนไทยเข้าใจจีนมากขึ้น

อดีตบรรณาธิการโต๊ะต่างประเทศและผู้ดำเนินรายการด้านต่างประเทศของสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย วันนี้ ศิริตรา สิ้นพสุธาตล หรือ โบ มาทำหน้าที่สื่อมวลชน ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ภาคภาษาไทย ศูนย์เอเชีย แอฟริกา สถานีวิทยุกลางแห่งประเทศไทย หรือ CMG (China Media Group) นาน 3 ปีแล้ว หน้าที่หลัก คือนำเสนอข่าวสารจากประเทศจีนไปยังกลุ่มผู้ชมและผู้ฟังที่ไทย ทางวิทยุ อสมท (คลื่น 100.5) สถานีวิทยุจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย สื่อสังคมออนไลน์ และเป็นผู้สื่อข่าวไทยจากปักกิ่งรายงานสดให้กับสื่อไทย เมื่อเกิดเหตุการณ์สำคัญในจีน

โบเล่าว่า “ตลอดเวลากว่า 10 ปี ที่ทำทั้งข่าว ทั้งรายการต่างประเทศ เรารู้จักจีนน้อยมาก พอมีจังหวะและโอกาสเข้ามา เลยเลือกมาทำงานที่จีน เรา รู้สึกว่าการมาทำงานอยู่ที่จีน ทำงานร่วมกับคนจีน น่าจะทำให้เรารู้จักประเทศจีน รู้จักคนจีนดีขึ้น แล้วก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ เพราะคนจีนที่นี่ไม่เหมือนกับอเมริกา-อากังที่เราคุ้นเคย ไม่เหมือนกับคนจีนเยาวราชที่เราเคยสัมผัส เราได้เรียนรู้หลายอย่างที่เราไม่เคยรู้ ได้เห็นภาพจริงที่สื่อตะวันตกไม่เคยนำเสนอ

เมื่อก่อน เราไม่รู้ภาษาจีน เวลาที่เรานำเสนอข่าวจีนหรือเรื่องราวจากจีน เราต้องพึ่งสื่อตะวันตก แต่ตอนนี้พอเราได้อยู่ที่นี่ ได้มีโอกาสเห็นด้วยตาตัวเอง ได้สัมผัสของจริง เราจึงรู้ว่า มีอีกหลายมุมที่สื่อตะวันตกไม่ได้รายงานแต่นั้นคือจีนจริง ๆ ที่เราอยากให้คนไทยได้รู้ และได้เห็นเหมือนกับที่เราเห็น

เช่น เรื่องการจัดความยากจน เวลาที่เราอ่านสื่อตะวันตกเจ้าใหญ่ ๆ หลายเจ้า เราจะเห็นว่า เขาจะมุ่งเน้นไปที่การรายงานตัวเลข เช่น เดือนนี้จีนมีกี่อำเภอที่หลุดพ้นความยากจน อาจย้อนประวัติไปนิดหน่อยว่า ทำไมจีนต้องมีภารกิจนี้ พอสื่อไทยเอาไปแปล ก็จะได้ข้อมูลกว้าง ๆ ที่บางทีกว้างมากและไม่เกิดประโยชน์ แต่การที่เราได้อยู่ที่นี่ สิ่งที่เราได้เห็นคือ วิธีการดำเนินการของจีนว่า เขาใส่ใจรายละเอียดในแต่ละพื้นที่ หลังรับนโยบายจากส่วนกลางแล้วต้องนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับพื้นที่

พื้นที่ที่มีโอกาสได้ไป เช่น อำเภอหลงโจว ซึ่งเคยเป็นอำเภอที่ยากจนที่สุดของเขตปกครองตนเองชนเผ่าจ้วงกว่างซี ใช้กิจกรรมการส่งออก คุณก มาทำให้อำเภอนี้หลุดพ้นจากความยากจน ถ้าเราศึกษาในรายละเอียดหรือโมเดลของจีน นำมาปรับให้เข้ากับนักท่องเที่ยวจีนที่เกาะลิบง จังหวัดตรัง ก็อาจจะทำรายได้มากขึ้น หรือตัวอย่างที่เมืองหยินชว่น เขตปกครองตนเองชนเผ่าหุยหนิงเซีย มีการสอนให้คนในพื้นที่ชนบทรู้จักการ live ขายของที่เป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน หรือ OTOP ในหมู่บ้าน สร้างรายได้อย่างเป็นกอบเป็นกำให้กับชาวบ้าน ทำให้หมู่บ้านหลุดพ้นจากความยากจน แต่มันไม่ใช่แค่การ live ขายของ มันเป็นการทำงานทั้งระบบ มีโลจิสติกส์ อุปกรณ์ วิธีการนำเสนอที่น่าสนใจและดึงดูดลูกค้า ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่เราสัมผัสจากการเดินทางในจีน ที่สื่อตะวันตกไม่นำเสนอ”

โบตั้งใจว่า นอกจากจะใช้ความเป็นสื่อในการสานสัมพันธ์อันดีระหว่างสองประเทศแล้ว ยังอยากนำเสนอเรื่องราว มุมดี ๆ ที่เป็นประโยชน์ของจีนไปยังประเทศไทย เพื่อจะได้นำไปใช้ต่อยอดในการพัฒนาประเทศ

ครั้งหนึ่ง โบมีโอกาสนัดสัมภาษณ์ท่านทูต จาง จี๋ หวน อดีตเอกอัครราชทูตจีนประจำประเทศไทย ที่ได้พูดประโยคหนึ่งที่ได้มาถึงทุกวันนี้ คือ “ไทย-จีน มิใช่อื่นไกล พี่น้องกัน”

ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง
เลขที่ 21 ถนนวงแหวน เขตฉาวยาง กรุงปักกิ่ง 100600
สาธารณรัฐประชาชนจีน

โทรศัพท์ (86-10) 8531-8790

โทรสาร (86-10) 8531-8791

เว็บไซต์ www.stsbeijing.org

อีเมล stsbeijing@mhesi.go.th

เฟซบุ๊ก www.facebook.com/stsbeijing